

ikke at have militair Indsigt nok dertil, vilde mine Forslag jo aabenbart ikke kunne egne sig til at vedtages — det er ogsaa udtalt her i denne Udvikling, at der hører særlig Indsigt til i hele det foreliggende Spørgsmaal, for ikke paa eet Sted at vedtage Noget, som vilde gribe forstyrrende ind paa andre Punkter, hvor det ikke var muligt at see, hvilke Følger det kunde have — men jeg har holdt mig til den Regel, hvor mere Saglyndige i militair Henseende og i det Hele taget mere Saglyndige med Hensyn til dette foreliggende Spørgsmaal have fremsat Forslag om Besparelser paa enkelte Punkter, da at følge dem, idet jeg bestandig er gaaet ud fra, at dersom Udvalgets Fleertal kom til Besparelser, som Krigsministeren vilde gaae ind paa, saa turde jeg berolige min militaire Samvittighed, saa turde jeg dristig slutte mig til dem, uden at jeg derved vilde gjøre nogen Skade eller forhindre den forelagte Plan fra at blive til Lov. Jeg har jo stadig været i den Stilling, at jeg maatte sige mig selv, at jeg meget vanskelig — jeg vilde ikke udtale noget bestemt, — vilde kunne komme til at stemme for en Udgift til vort Forsvarsvesen, som ikke gik noget ned under 5 Millioner, som ikke holdt sig mellem 4 og 5 Millioner — man kan jo ikke ved saa store Summer regne 1 eller 200,000 Rbd. meer eller mindre, men mellem 4 og 5 Millioner har jeg anseet for et saadant Offer, som jeg troede at kunne forsvare at stemme for at anvende til Landets Forsvar. Men jeg vilde ikke kunne holde mig indenfor dette Beløb, dersom jeg til Gjengæld for de, om jeg maa sige, meget indskrænkede Besparelser, der kunde vindes paa enkelte Punkter, vilde give mit Bifald til en Udvidelse af Regjeringens Forslag paa andre Punkter, hvorved disse enkelte Besparelser vilde blive opspiste. Jeg har derfor i Hovedsagen kunnet slutte mig til Fleertallet af Udvalget undtagen med Hensyn til de to Hovedpunkter, hvori der i den af Regjeringen forelagte Plan er foreslaaet en Udvidelse, som vilde medføre forøgede Udgifter, nemlig Forslagene under Nr. 1 a „Reserve-

bataillonernes Befalingsmænd“ og Forslaget under Nr. 1, b „Reservebataillonernes Uvelser.“ Disse to Affnit medføre forøgede Udgifter, saadanne forøgede Udgifter, at den Besparelse, der vilde blive en Følge af at vedtage Forslaget under Nr. 1 c „Afkortning af Uddannelsesløbet“ og Forslaget under Nr. 1 f „Formindsættelse af Garnisonsstyrken“ vilde blive opbrugt til denne Udvidelse ved Forslagene a og b. Det skulde nu gjøre mig særdeles ondt, om jeg ikke til Slutningen skulde kunne give denne Plan min Stemme, men jeg anseer det for at være min Pligt at bidrage, hvad jeg formaaer, til, at man ved de Besparelser, som Fleertallet har været enigt i at foreslaae, og som jeg bestandig endnu haaber, at den høitærede Minister vil kunne gaae ind paa, kan komme noget ned under den Sum, som den forelagte Plan vilde fordrø. Her er det nu, at jeg idag har hørt en bestemt Erklæring fra den høitagtede Minister, saaledes som jeg ikke har hørt den før. Det er aldeles rigtigt, hvad der siges paa den 4de Spalte i Betænkningen, at Krigsministeren hidtil kun har erklæret sig villig til at gaae ind paa alle fire Forslag som en Heelhed, men hidtil havde jeg ikke hørt nogen Erklæring fra den høitagtede Minister om, at han vilde vægre sig ved at modtage Forslagene c og f for sig. Han har sagt, at han var villig til at gaae ind paa alle fire Forslag som en Heelhed, men at dette skulde forståaas saaledes, at han, naar Thinget besluttede det, ikke vilde kunne gaae ind paa at tage de to Punkter, som medføre Besparelser, uden de andre Punkter, som medføre Udgifter, har jeg, som sagt, ikke hørt før idag. Det gjør mig særdeles ondt, at den høitærede Minister har givet en saadan Erklæring; thi derved har jeg jo næsten maattet opgive Haabet om at faae vedtaget, hvad jeg vilde tilraade det ærede Thing at vedtage, nemlig Besparelserne under c og f, medens man derimod skulde stemme imod Udvidelserne under a og b. Det er ikke væsentlige Besparelser, der kunne vindes paa andre Punkter; thi hvad man paa mindre